

ganter edifferit in hunc modum (a): Sed forsitan dicit aliquis: Nullus ne ergo in Ecclesia Christi profectus habebitur religionis? Habeatur plane, & maximus: sed ita tamen, ut vere profectus sit ille fidei, non permutatio: siquidem ad profectum pertinet, ut in semetipsum unaquaque res amplificetur; ad permutationem vero, ut aliquid ex alio in aliud transvertatur. Et infra (b): Severant majores nostri antiquitas in hac Ecclesiastica segete triticeæ fidei semina: iniquum valde, & incongruum est, ut nos eorum posteri pro germana veritate frumenti substitutum zizanie legamus errorem. Quin potius hoc rectum, & consequens est, ut, primis, atque extremis sibi met non discrepantibus, de incrementis triticeæ institutionis triticeæ quoque dogmatis fragem demetamus: ut, cum aliquid ex illis seminum primordiis accessu temporis evolvatur, & nunc latetur, & excolatur; nihil tamen de germinis proprietate mutetur; addatur licet species, forma, distinctio, eadem tamen cujusque generis natura permaneat. Et capite trigesimo secundo: Christi vero Ecclesia sedula, & cauta depositorum apud se dogmatum custos, nihil addit; non amputat necessaria, non apponit superflua, non amittit sua, non usurpat aliena; sed omni industria hoc unum studet, ut vetera fideliter, sapienterque tractando, si qua illa sunt antiquitas informata, & inchoata, accuret, & poliat. Præclarum hoc est Lirinensis Vincentii de munere Ecclesiæ, ac potestate judicium; & in rem, de qua agimus, mirifice convenit. Conceptionis Mysterium Ecclesia vetus tenebat, sed tamquam in femine. Didicerat enim ab Apostolo Andrea, Christum ex Virgine, velut e terra numquam obnoxia maledicto, formatum fuisse (c). Quod Andrea testimonium esse legitimum, & in legitimo extare vetustatis monumento, omnes Catholici consentent, si Dupinium, aliosque paucos excipias. Rursus eandem semper beatam, & ab omni contagione peccati prorsus immunem Patres antiqui prædicaverunt. Hoc

simul

(a) Cap. 28. (b) Cap. 30.

(c) In Act. S. Andrea.